

Oordelen, beoordelen en zichzelf oordelen

We lezen in Mt. 7:1

1 Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

Er staat niet: oordeel niet te hard, of oordeelt niet te veel, maar er staat: oordeelt niet.

Dit is een belangrijke levenswet, die Jezus ons leert en waarvan men gelukkig wordt.

Oordelen is zoiets als:

- Anderen bekritisieren.
- Iets van anderen eisen.
- Sterke wensen hebben dat anderen anders moeten zijn.

Oordelen is je bemoeien met andermans zaken. In 1 Petrus 4:15 staat hierover:

Laat niemand moeten lijden als een moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial.

Hier worden een moordenaar en een dief en een boosdoener in één reeks genoemd met iemand die zich met andermans zaken bemoeit. Een bemoeial!

Een bemoeial is iemand, die zich inlaat met zaken die hem niets aangaan. Wat dat betreft is de uitdrukking: "Bemoei je met je eigen zaken" juist.

We moeten dus niet buiten onze grenzen gaan. Dat heeft met ootmoed te maken. Zo ook met oordelen. Oordelen heeft met hoogmoed te maken en niet met ootmoed.

2 Want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden.

Het gevolg van oordelen is, dat men het op "zijn eigen boterham" terug krijgt. God houdt het heel nauwkeurig bij want er staat: "met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden.

Als oordelen, anderen bekritisieren dus iets is, wat helemaal uit ons leven weg moet, moeten we dan alles maar voor zoete koek nemen en niets zeggen?? Nee, want ook daar heeft de bijbel een antwoord op.

Een zaak beoordelen is heel iets anders dan oordelen. Er staat dan ook in de bijbel dat een geestelijk mens alle dingen beoordeeld..

Het is vleeselijk om te oordelen maar naar de mate men toeneemt en groeit in de genade, kan men beter de dingen toetsen die op ons afkomen.

Het is geestelijk om te "beoordelen". Men zou dus beoordelen "toetsen" kunnen noemen.

Over beoordelen wordt gesproken in 1 Cor. 2:15 waar staat:

Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld.

De geestelijke mens toetst dus alle dingen die op hem afkomen. En dan kan hij komen met de juiste hulp voor de ander, indien hij of zij daarvoor open staat.

Het tegenovergestelde van anderen oordelen is zichzelf oordelen.

Dat wordt genoemd in 1 Cor. 11:31 en verder waar staat:

Indien wij echter onszelf beoordeelden. De staten vertaling noemt hier niet "beoordelen" maar "oordelen"

Dus ... Indien wij echter onszelf oordelen, zouden wij niet onder het oordeel komen. Maar onder het oordeel des Heren worden wij getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld worden.

Als we goed lezen, wordt hier gesproken over drie mogelijkheden:

- a) Onszelf oordelen
- b) Door de Here geoordeeld worden.
- c) Met de wereld veroordeeld worden.

Het is een soort opgaande lijn. Als het ene niet helpt, volgt het andere.

Onszelf oordelen is de beste manier. Over het algemeen verdedigt men zichzelf in plaats van dat men zichzelf oordeelt.

Men verontschuldigt zichzelf. In dat woord "verontschuldigen" zit zoiets als: ik heb geen schuld maar de ander wel.

Zichzelf oordelen is een gouden weg die leidt uit problemen. Het wordt genoemd bij het avondmaal. In de gemeente Korinthe waren er niet weinig maar velen zwak en ziekelijk en er ontsliepen niet weinigen.

Een uitweg hieruit is volgens de apostel Paulus "zichzelf oordelen". Het is dus goed voor onze gezondheid om niet anderen, maar zichzelf te oordelen.

Dus we zagen drie mogelijkheden in overtreffende trap. Ten eerste: zichzelf oordelen. En als dat niet helpt komt de Heere met zijn oordeel.

Omdat men oordeelt, geeft men voet aan het kwade en dan komt de Heere met een oordeel.

We gaan weer terug naar Jezus' woorden in Mt. 7:3 waar staat:

3 Wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de

balk in uw eigen oog bemerkt gij niet?

4 Hoe zult gij dan tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog wegdoen, terwijl, zie, de balk in uw oog is?

5 Huichelaar, doe eerst de balk uit uw oog weg, dan zult gij scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen.

Naar de mate dat wij onszelf oordelen in het leven van alledag, gaan we scherper zien maar niet om te oordelen maar om te helpen.

En dan komt Jezus met een merkwaardige uitspraak in vers 6. Jezus is ootmoedig en nederig van hart. En juist daardoor ziet Hij scherp en helder:

6 Geeft het heilige niet aan de honden en werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij die niet vertrappen met hun poten en, zich omkerende, u verscheuren.

Wat wij van Jezus gehoord hebben in het voorafgaande gedeelte, zijn parels.

Het zijn woorden voor ootmoedigen; woorden voor mensen die zichzelf willen oordelen; christenen die open staan voor correctie.

Met die woorden zullen wij dus voorzichtig omgaan en het heilige niet aan onheiligen geven.

Naar de mate dat wij onszelf oordelen in het leven van alledag, gaan we scherper zien maar niet om te oordelen maar om te kunnen helpen.